

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2019. gada 18. septembrī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Nodokļi – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts – Atbrīvojumi – Stacionārā aprūpe un medicīniskā aprūpe – Medicīniskās aprūpes sniegšana, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās – Uzticības attiecību neesamība starp aprūpes sniedzēju un pacientu

Lietā C-700/17

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 11. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 14. decembrī, tiesvedībā

Finanzamt Kyritz

pret

Wolf Henning Peters,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja K. Toaderē [C. Toader], tiesneši L. Bejs Larsens [L. Bay Larsen] (referents) un M. Safjans [M. Safjan],

ģenerālvokāts: M. Špunars [M. Szpunar],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

ģemot vērā rakstveida procesū,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Vācijas valdības vārdā – sēkotnāji T. Henze un R. Kanitz, vāļā R. Kanitz, pārstāvj,

– Eiropas Komisijas vārdā – B. R. Killmann un J. Jokubauskait, pārstāvj,

ģemot vērā pāc ģenerālvokāta uzklaušāšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu.

2 Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Finanzamt Kyritz* (Kiricas Finanšu pārvalde, Vācijasija; turpmāk tekstā – “Nodokļu birojs”) un *Wolf Henning Peters* jautājumā par atteikumu atbrīvot no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) aprēķināšanas pakalpojumu, kurus šā pārdāvā minētā persona sniegusi kā klātniskās izmeklēšanas un laboratorijas diagnostikas speciālists.

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 2006/112

3 Direktīvas 2006/112 7. apsvērumā ir noteikts:

“Pat ja kopējā PVN sistēmā pilnīgi nesaskaņo likmes un atbrīvojumus, tās mērķim vajadzētu būt konkurences izlīdzināšanai, jo katras dalībvalsts teritorijā līdzīgām precēm un pakalpojumiem piemēro vienādu nodokli, neatkarīgi no ražošanas un izplatīšanas vietas garuma.”

4 Šīs direktīvas 132. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

[..]

b) slimnīcas [stacijā] un medicīnisko aprūpi, kā arī ar tām cieši saistītas darbības, ko veic publisko tiesību subjekti vai, sociālos apstākļos, kuras līdzīgās apstākļos, ko piemēro publisko tiesību subjektiem, slimnīcas, medicīniskās aprūpes vai diagnostikas centri, vai arī citas pienācīgi atzītas līdzīgās iestādes;

c) medicīniskās aprūpes sniegšanu, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts;

[..].”

5 Minētās direktīvas 133. pantā ir paredzēts:

“Piešīrot struktūrām, kas nav publisko tiesību subjekti, 132. panta 1. punkta b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunktā paredzētos atbrīvojumus, dalībvalsts katrā atsevišķā gadījumā var tām piemērot vienu vai vairākus šādus nosacījumus:

a) attiecīgās struktūras nedrēkst pastāvīgi censties gūt peļņu, un jebkuru peļņu, kas tomēr rodas, nedrēkst sadalīt, bet tā jānovirza sniegto pakalpojumu turpināšanai vai uzlabošanai;

b) šīs struktūras ir jāpārvalda un jāvada – būtībā brīvprātīgi – personām, kurām pašām vai caur starpniekiem nav tiešas vai netieša daļa attiecīgā darbību iznākumā;

c) šīm struktūrām jānosaka cenas, ko apstiprinājušas valsts iestādes vai kas nav augstākas par šādam apstiprināto cenu, vai attiecībā uz pakalpojumiem, kas nav jāapstiprina, zemākas cenas par tām, ko līdzīgiem pakalpojumiem nosaka komercuzņēmumi, kuriem jāmaksā PVN;

d) atbrīvojumi nedrēkst radīt konkurences izkropojumus, nostādot neizdevīgā stāvoklī uzņēmumus, kas ir PVN maksātāji.

[..].”

Vācijas tiesības

6 2005. gada 21. februāra *Umsatzsteuergesetz* (Likums par apgrozījuma nodokli) (*BGBI.* 2005 I, 386. lpp.), kas grozīts ar 2008. gada 19. decembra likumu (*BGBI.* 2008 I, 2794. lpp.) (turpmāk tekstā – “*UStG*”), 4. pantā ir noteikts:

“No nodokļa ir atbrīvoti šādi 1. panta 1. punkta 1. apakšpunktā minētie darījumi:

[..]

14) a) medicīniskās aprūpes sniegšana, darbojoties ārstā, zobārstā, dziedniekā, fizioterapeitā, vecmātes vai līdzaģi medicīniskā profesijā. [..]

[..]

b) hospitalizācija un medicīniskā aprūpe, tostarp diagnostika, medicīniskās pārbaudes, profilakse, rehabilitācija, dzemdību pieņemšana un pansionāta pakalpojumi, kā arī ar to cieši saistītas darbības, ko veic publisko tiesību subjekti. Pirmajā teikumā minētie pakalpojumi tiek atbrīvoti no nodokļa arī tad, ja tos sniedz

[..]

bb) medicīniskās aprūpes un diagnostikas centri, kuri piedalās valsts obligātās veselības apdrošināšanas sistēmā saskaņā ar *Sozialgesetzbuch* [(Sociālo tiesību kodekss)] piektās daļas 95. pantu vai uz kuriem attiecas Sociālo tiesību kodeksa piektās daļas 115. panta noteikumi,

[..]

un ja pēc būtības tie ir pakalpojumi, uz kuriem attiecas Sociālo tiesību kodeksā paredzētā atļauja, līgums vai noteikumi [..].”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

7 *W. H. Peters* ir klīniskās ģimnijas un laboratorijas diagnostikas speciālists.

8 2009.–2012. taksācijas gadā viņš sniedza veselības aprūpes pakalpojumus *LADR Medizinisches Versorgungszentrum Wittstock GmbH* – laboratorijas sabiedrībā, kas sniedz laboratorijas pakalpojumus ārstiem, kuri strādā ārstu praksē, rehabilitācijas klīnikās un slimnīcās pakalpojumus, veselības aprūpes un slimnīcās pakalpojumus.

9 Viņš saņēma no pārdotāja minētās ikmēneša atlīdzību 6000 EUR apmērā par šiem pakalpojumiem, kuri tostarp ietvēra analīžu veikšanu, kuru mērķis ir sniegt precīzu diagnostiku laboratorijas ārstam, kā arī medicīnisku atbalstu asins pārliešanas pasākumu ietvaros konkrētās ārstēšanas situācijās.

10 *W. H. Peters* neiesniedza apgrozījuma nodokļa deklarāciju par attiecīgajiem fiskālajiem gadiem, uzskatot, ka minētie pakalpojumi ir atbrīvoti no šā nodokļa atbilstoši *UStG* 4. panta 14. punkta a) apakšpunkta pirmajam teikumam.

11 Savukārt Nodokļu birojs uzskatīja, ka šie paši pakalpojumi ir apliekami ar nodokli. Šis lēmums tika pamatots ar konstatējumu, ka *UStG* 4. panta 14. punkta a) apakšpunkta pirmajā teikumā paredzētais atbrīvojums ir pakauts nosacījumam, ka starp ārstu un ārstējamajiem pastāv uzticības attiecības, kas ir nosacījums, kurš nav izpildīts gadījumā, kad runa ir par klīniskās ģimnijas speciālista un laboratorijas ārstu sniegtajiem pakalpojumiem. Tādēļ tas izsniedza vienotas likmes nodokļu paziņojumus attiecībā uz apgrozījuma nodokli par *W. H. Peters* saņemtajiem

neto honorāriem attiecīgajos fiskālajos gados.

12 Ar 2013. gada 2. decembra lēmumu Nodokļu birojs noraidīja *W. H. Peters* iesniegtās sūdzības par šiem paziņojumiem.

13 *W. H. Peters* par šo lēmumu cēla prasību *Finanzgericht Berlin/Brandenburg* (Berlīnes/Brandenburgas Finanšu tiesa, Vācija), kas vieta prasību apmierināja un apstrīdētus paziņojumus par nodokli grozīja, uzskatot, ka *UStG* 4. panta 14. punkta a) apakšpunkta pirmajā teikumā paredzētais atbrīvojums no nodokļa neprasa, lai pastāvīgu uzticības attiecības starp ģrstu un ģrstjamo.

14 Nodokļu birojs iesniedza iesniedzējtiesas revīzijas sūdzību.

15 Šīs tiesas skatījumā uzticības attiecību elementam nav būtiskas nozīmes attiecībā uz pakalpojuma izpildes vietu, kas atbilstoši Tiesas judikatūrai ir pazīme, lai nošķirtu Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā paredzētos atbrīvojumus. Turklāt, pēc iesniedzējtiesas uzskata, uzticības attiecību esamība starp ģrstu un pacientu nav nepieciešamais nosacījums, lai aprēķinātu pakalpojuma darbību atbrīvotu no nodokļa Vācijas tiesību aktu nozīmē, ar kuriem tiek transponēts šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts, jo šādas uzticības attiecības ir tikai viens no šā atbrīvojuma tipveida piemērošanas gadījumiem.

16 Šādos apstākļos *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādas prejudiciālas jautājumus:

“1) Vai klīnikās ģģmijas un laboratorijas diagnostikas specializētā ģrsta sniegtas medicīniskās aprēķinātās atbrīvojums no nodokļa tādās apstākļos kā pamatlietā ir jāvērtē saskaņā ar Direktīvas [2006/112] 132. panta 1. punkta c) apakšpunktu vai saskaņā ar šīs direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunktu?

2) Vai Direktīvas [2006/112] 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērojamība – ja šā norma ir piemērojama – prasa uzticības attiecību esamību starp ģrstu un ģrstjamo?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

17 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz tādējiem aprēķinājumiem kā pamatlietā, kurus sniedz klīnikā ģģmijā un laboratorijas diagnostikā specializēti ģrsti, var attiekties šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no PVN.

18 Vispirms ir jānorāda, ka Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinātā bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestās direktīva”), 13. panta A daļas 1. punkta b) un c) apakšpunkts un Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts, kuru redakcija ir būtībā vienāda, ir jāinterpretē vienādi un vai tā tad Tiesas judikatūru attiecībā uz pirmo no šīm normām var izmantot, lai interpretētu otru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 10. jūnijs, *Future Health Technologies*, C-86/09, EU:C:2010:334, 27. punkts).

19 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) apakšpunktu dalībvalstis atbrīvo no nodokļa slimnīcas un medicīnisko aprūpi, kā arī ar tām cieši saistītas darbības, ko veic publisko tiesību subjekti, vai sociālos apstākļos, kas līdzinās apstākļiem, ko piemēro publisko

tiesību subjektiem, slimnīcas, medicīniskās aprūpes vai diagnostikas centri, vai arī citas pienācīgi atzītas līdzīgās iestādes. Savukārt šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts atbrīvot no nodokļa medicīniskās aprūpes sniegšanu, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts.

20 No Tiesas judikatūras izriet, ka gan “medicīniskās aprūpes” jēdziena, kas minēts Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) apakšpunktā, gan “medicīniskās aprūpes sniegšana” jēdziena, kas minēts šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunktā, mērķis ir diagnosticēt, ārstēt un iespējamā apmērā izārstēt slimības vai veselības anomālijas (spriedums, 2015. gada 2. jūlijs, *De Fruytier*, C-334/14, EU:C:2015:437, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Tāpat ir svarīgi norādīt, ka kritērijs šo divu atbrīvojumu no nodokļa, kurus paredz minētie noteikumi, piemērošanas jomas noteikšanai ir vairāk saistīts nevis ar pakalpojumu raksturu, bet ar to sniegšanas vietu. Proti, minētās direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunkts attiecas uz pakalpojumiem, kas tiek sniegti slimnīcās, lai gan šīs pašas direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts attiecas uz pakalpojumiem, kas tiek sniegti ārpus slimnīcām – gan pakalpojuma sniedzēja privātajā dzīvesvietā, gan pacienta dzīvesvietā vai citur (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 8. jūnijs, *L.u.P.*, C-106/05, EU:C:2006:380, 22. punkts, un 2015. gada 2. jūlijs, *De Fruytier*, C-334/14, EU:C:2015:437, 19. punkts).

22 No iesniedzējtiesas nolūma izriet, ka pirmais prejudiciālais jautājums attiecas uz pakalpojumu sniegšanu, kas nozīmē, ka uz šiem pakalpojumiem var attiekties jēdziens “medicīniskā aprūpe” Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē vai jēdziens “medicīniskās aprūpes sniegšana” šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

23 Attiecībā uz minētās direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērojamību šādiem pakalpojumiem Tiesa jau ir nospriedusi, ka laboratorija vai individuāli noteikta apvienība, kas pilda salīdzināmu funkciju, var būt iestāde, kas pēc rakstura “līdzīga” “slimnīcai” un “medicīniskās aprūpes vai diagnostikas centriem” Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 2. jūlijs, *De Fruytier*, C-334/14, EU:C:2015:437, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 To ievērojot, lai novērtētu, vai aprūpes pakalpojumi ir atbrīvoti no PVN saskaņā ar šīs direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāņem vērā visas prasības, kas noteiktas šajā tiesību noteikumā, kā arī citos šīs direktīvas atbilstīgajos IX sadaļas 1. un 2. nodaļas noteikumos (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 21. marts, *PFC Clinic*, C-91/12, EU:C:2013:198, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Turklāt Direktīvas 2006/112 133. pants ļauj dalībvalstīm attiecināt uz šīs direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunktu paredzēto atbrīvojumu piešķiršanu citām iestādēm, kas nav publisko tiesību subjekti, prasību par vienu vai vairāku tajā minēto nosacījumu ieviešanu.

26 Šādos apstākļos iesniedzējtiesa konkrēti jautā par iespēju, vai Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir piemērojams šādiem pakalpojumiem, kādi ir pamatliet, gadījumā, ja tiktu secināts, ka šie pakalpojumi neatbilst visiem atbrīvojuma piemērošanas nosacījumiem, kas paredzēti šīs direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

27 Šajā ziņā ir svarīgi precizēt, ka aprūpes pakalpojumi, kuri neatbilst visām noteiktajām prasībām, lai saņemtu minētās direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunkta paredzēto atbrīvojumu no PVN, principā nav izslēgti no šīs pašas direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta paredzētā [atbrīvojuma].

28 Proti, no Direktīvas 2006/132. panta 1. punkta b) apakšpunkta teksta nekādā veidā neizriet, ka šīs noteikuma mērķis būtu ierobežot šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērojumu, kurš – kā tas ticis atgādāts šī sprieduma 21. punktā – attiecas uz pakalpojumiem, kas sniegti ārpus attiecīgajam šīs direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajam struktūrām, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts.

29 Turklāt attiecībā uz īmenes rīstu izrakstītajam medicīniskajam analīzēm tiesa ir precīzējusi, ka nodokļu neitralitātes princips netiktu ievērots, ja šādiem pakalpojumiem tiktu piemērots PVN atkarībā no to veikšanas vietas, neievērojot to, ka to kvalitāte ir vienāda, ņemot vērā attiecīgo pakalpojuma sniedzēju izglītību (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 8. jūnijs, *L.u.P.*, C-106/05, EU:C:2006:380, 32. punkts).

30 ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz tādējiem aprēpes pakalpojumiem kā pamatliet, kurus sniedz klīniskajiem mērķiem un laboratorijas diagnostikā specializēti rīsti, var attiekties šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no PVN tad, ja tie neatbilst visiem piemērošanas nosacījumiem, kas minēti šīs direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

Par otro jautājumu

31 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais atbrīvojums no PVN ir pakauts nosacījumam, ka attiecīgais pakalpojums jāsniedz uzticēbas attiecībā ietvarā starp pacientu un aprēpes sniedzēju.

32 Šajā ziņā jānorāda, ka no šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta gramatiskās interpretācijas izriet, ka pakalpojums ir atbrīvojams no nodokļa, ja tas atbilst diviem nosacījumiem, proti, pirmkārt, tam ir jābūt personas medicīniskai aprūpei un, otrkārt, šī aprūpe ir jāsniedz, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2002. gada 10. septembris, *Kügler*, C-141/00, EU:C:2002:473, 27. punkts, kā arī 2006. gada 27. aprīlis, *Solleveld un van den Hout/van Eijnsbergen*, C-443/04 un C-444/04, EU:C:2006:257, 23. punkts).

33 Tātad no šīs noteikuma teksta nekāda veidā neizriet, ka tajā būtu prasīts, ka, lai personai sniegtie aprēpes pakalpojumi varētu tikt atbrīvoti no nodokļa, tiem jābūt sniegtiem uzticēbas attiecībā ietvarā starp to sniedzēju un aprēpjam.

34 Šāda nosacījuma pievienošana turklāt nav attaisnojama ar šājo normu izvirzīto mērķi samazināt veselības aprēpes izmaksas un padarīt šo aprūpi par pieejamāku indivīdiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 13. marts, *Klinikum Dortmund*, C-366/12, EU:C:2014:143, 28. punkts un tajā minētā judikatūra), ja šie aprēpes pakalpojumi ir pietiekami kvalitatīvi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 27. aprīlis, *Solleveld un van den Hout/van Eijnsbergen*, C-443/04 un C-444/04, EU:C:2006:257, 37. punkts), uzticēbas attiecībā starp pacientu un aprēpes sniedzēju esamība šai ziņā nav izšķiroša.

35 Protams, Tiesa ir nospriedusi, ka atšķirībā no Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkta šīs direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkts ir piemērojams tādējiem pakalpojumiem, kuri ir sniegti ārpus slimnīcām un balstoties uz uzticēbas attiecībā starp pacientu un aprēpes sniedzēju, kas parasti ir jau esošās attiecības šā pakalpojuma sniedzēja prakses telpās (šajā nozīmā skat. spriedumus, 1988. gada 23. februāris, Komisija/Apvienotā

Karaliste, 353/85, EU:C:1988:82, 33. punkts, un 2002. gada 10. septembris, *Kügler*, C?141/00, EU:C:2002:473, 35. punkts).

36 Tom?r no šiem konstat?jumiem nevar izriet?t, ka Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkt? paredz?tais atbr?vojums no nodok?a ir piem?rojams tikai tiem apr?pes pakalpojumiem, kas personai sniegti, balstoties uz uztic?bas attiec?b?m starp pakalpojuma sniedz?ju un apr?p?jamo.

37 Proti, j?nor?da, ka šie konstat?jumi ir dom?ti tikai, lai uzsv?rtu pretrunu starp šo normu un Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta b) apakšpunktu jaut?jum? par šo abu šaj?s norm?s paredz?to atbr?vošanas no nodok?a gad?jumu piem?rošanas jomas noteikšanu.

38 T?d?j?di 1988. gada 23. febru?ra sprieduma Komisija/Apvienot? Karaliste (353/85, EU:C:1988:82) 33. punkt?, lai atbild?tu uz Lielbrit?nijas un Zieme??rijas Apvienot?s Karalistes izvirz?to argumentu par paral?lismu starp Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta b) apakšpunktu un t?s 13. panta A da?as 1. punkta c) apakšpunktu, Tiesa nor?d?ja uz uztic?bas saiknes starp pacientu un apr?pes sniedz?ju noz?m?gumu, lai secin?tu, ka, iz?emot s?kos pakalpojumus, kas ir absol?ti nepieciešami person?g?s medic?nisk?s apr?pes sniegšanas br?d?, z??u un citu pre?u pieg?de ir materi?li un ekonomiski noš?irama no š?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta c) apakšpunkt? paredz?to pakalpojumu sniegšanas.

39 L?dz?g? veid? Tiesa atsauc?s uz uztic?bas saiknes esam?bu starp pacientu un apr?pes sniedz?ju 2002. gada 10. septembra sprieduma *Kügler* (C?141/00, EU:C:2002:473) 35. punkt?, lai uzsv?rtu, ka starp šiem diviem Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta b) un c) apakšpunkt? paredz?tajiem atbr?vojuma veidiem ir pretruna atkar?b? no pakalpojumu sniegšanas vietas, ilustr?jot apst?k?us, k?dos parasti tiek sniegti 13. panta A da?as 1. punkta c) apakšpunkt? min?tie pakalpojumi.

40 Šaj? zi?? min?t? sprieduma 36. punkt? Tiesa preciz?ja, ka Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta b) apakšpunkta atbr?vojums attiecas uz visiem pakalpojumiem, kas tiek sniegti slimn?c?s, lai gan š?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta c) apakšpunkt? ir paredz?ts atbr?vot tikai medic?niskos pakalpojumus, kas tiek sniegti ?rpus slimn?c?m – gan pakalpojuma sniedz?ja priv?taj? dz?vesviet?, gan pacienta dz?vesviet? vai citur.

41 Turkl?t, lai gan Tiesa min?t? sprieduma 27. punkt? ir uzskait?jusi nosac?jumus, kuri attiecas uz šaj? noteikum? min?to atbr?vojumu, t? nav šaj? zi?? atsaukusies uz uztic?bas saiknes esam?bu starp pacientu un apr?pes sniedz?ju.

42 No t? izriet, ka uz otro jaut?jumu j?atbild, ka Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka taj? paredz?tais atbr?vojums no PVN nav pak?auts nosac?jumam, ka attiec?gais pakalpojums j?sniedz uztic?bas attiec?bu ietvar? starp pacientu un apr?pes sniedz?ju.

Par ties?šan?s izdevumiem

43 Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (sest? pal?ta) nospriež:

1) **Padomes Direkt?vas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka uz t?diem apr?pes pakalpojumiem k? pamatliet?, kurus sniedz kl?niskaj? ??mij? un laboratorijas diagnostik? specializ?ts ?rstis, var attiekties š?s direkt?vas 132.**

panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa tad, ja tie neatbilst visiem piemērošanas nosacījumiem, kas minēti šīs direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

2) Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa nav pakārts nosacījumam, ka attiecīgais pakalpojums jāsniedz uzticēbas attiecībā ietvarā starp pacientu un aprūpes sniedzēju.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.